

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010106
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3822010106.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júla 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

W. A.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E., I. XXX/X, prechodne bytom E., A. S. XXX/X, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/18/2022 zo dňa 30.03.2022 a taktó jednomyselne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný W. A. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k), l), n), 38 ods. 3 a 56 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 1000,- (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. A. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 05.09.2021 v čase približne medzi 03.37 hod. a 03.39 hod. v E. na ulici G. D., pri L. potravinách pristúpil k dverám automatického boxu so sladkosťami a nápojmi, oboma rukami pootvoril dvere automatického boxu, natiahol pravú ruku dovnútra automatického boxu a vytiahol z neho jeden kus cukríky JOJO, jeden kus balenie Chipsov a jeden kus 0,5 litrovej fľaše Coca-Cola, ktoré si odtiaľ odniesol bez zaplatenia, čím spôsobil poškodenú spoločnosť FLEX STORE s.r.o. so sídlom Karpatské námestie 10A, Bratislava - Rača, IČO: 51255553, škodu odcudzením vo výške 3,- Eurá,

a to napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Prievidza sp. zn. OU-PD-OVVS-2021/009689-005 zo dňa 07.01.2021, právoplatným dňa 29.01.2021, doručeným mu dňa 14.01.2021, uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50 ods.1 Zák. č. 372/1990 Zb. o

priestupkoch v znení neskorších predpisov, konkrétne za drobnú krádež, za ktorú mu bola uložená sankcia - pokarhanie,

a hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/101/2020 zo dňa 04.11.2020, právoplatným dňa 10.12.2020, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov (ktorá plynula do 11.04.2022), ktorý výrok o treste bol následným odsúdením rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/20/2021 zo dňa 12.04.2021, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/39/2021 zo dňa 09.06.2021, kedy bol uznaný vinným za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák. zrušený a nahradený súhrnným podmieneným trestom odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky (ktorá skúšobná doba plynie do 09.06.2023).

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k), l) a 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že k spáchaniu stíhaného skutku sa priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil tiež vyhlásenie o vine. V prípravnom konaní poškodenej škodu v celom rozsahu nahradil. Má za to, že súd prvého stupňa mal však prihliadnúť ešte na jednu poľahčujúcu okolnosť - § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko napomáhal od prvopočiatku pri objasňovaní trestnej činnosti. Má za to, že je možné mu s prihliadnutím na spoločenskú nebezpečnosť jeho konania uložiť aj alternatívny trest a nie hneď nepodmienený trest odňatia slobody. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že automat bol poškodený, už keď k nemu prišiel, a dali sa z neho odcudziť aj peňažné prostriedky, ktoré boli popadané aj na zemi pod automatom. Tieto ale neodcudzil, i keď mohol, ale zobral len tovar v hodnote 3,- Eurá, pričom si neuviedol závažnosť svojho konania. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že mu uloží primeraný trest povinnej práce, prípadne peňažný trest.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.
- Obhajca obžalovaného sa pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodov odvolania s tým, že má za to, že v prípade obžalovaného bude oveľa prospešnejší peňažný trest.
- Obžalovaný sa pripojil k tomu, čo uviedol jeho obhajca. Dodal, že je stále živnostník a jeho mesačný príjem je 3500 až 4000 €.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom.

Súd prvého stupňa uloženie tohto trestu odôvodnil tým, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá páchala dlhodobu protispoločenskú konanie v oblasti majetku voči fyzickým, resp. právnickým

osobám, či už priestupkami alebo trestnými činmi. Vzhľadom na vek obžalovaného, výšku spôsobenej škody (išlo o drobnú krádež), ako aj okolnosti prípadu však súd prvého stupňa dospel aj k záveru, že bude neprimerane prísne ukladať trest už len na samej spodnej hranici trestu odňatia slobody (ktorá bola vo výmere 6 mesiacov). Preto aj súd prvého stupňa pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na maximálne možnú úroveň, t.j. vo výmere 4 mesiace. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že tejto trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil krátko po tom, čo mu odvolací súd uložil podmienkový trest odňatia slobody, a teda uloženie trestu povinnej práce alebo peňažného trestu by nemalo dostatočný vplyv na prevýchovu obžalovaného.

Súd prvého stupňa napokon poukázal i na to, že škodu poškodenej spoločnosti uhradil obhajca a nie obžalovaný, ale napriek tomu obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. K tomu odvolací súd uvádza, že priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá náhradu škody páchatelom a odstránenie aj nemateriálnej škody, t.j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon pritom nevyžaduje, aby páchatel odstránil tieto následky úplne (pri náhrade škody musí ísť o úplnú náhradu) a aby to urobil osobne. Postačuje to, ak k tomu svojim aktívnym konaním prispeje, čo sa v prejednávacom prípade podľa názoru odvolacieho súdu aj stalo.

Odvolací súd ďalej uvádza, že v zásade možno uviesť, že ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. úvahy súdu prvého stupňa v otázke uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody podporujú. Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákaz podmienového odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ak je trest ukladaný pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobných dobách (podmienečné odsúdenie, podmienkové prepustenie). Súčasne z tohto ustanovenia ale nevyplýva zákaz uloženia iného alternatívneho trestu. Preto ani skutočnosť, že pri ukladaní trestu má byť zohľadnené ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nezbavuje súdy povinnosti pri ukladaní trestov vychádzať zo všetkých zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súdy v takýchto prípadoch spravidla ukladajú nepodmienečné tresty odňatia slobody. Avšak v odôvodnených prípadoch môžu postupovať inak, ak dospejú k záveru, že zásadám ukladania trestov bude zodpovedať v konkrétnom prípade aj miernejší alternatívny trest.

Súd prvého stupňa síce urobil záver o tom, že u obžalovaného neprichádzalo do úvahy uloženie alternatívneho trestu, avšak takýto záver si odvolací súd preskúmaním veci neosvojil.

Z pohľadu možnosti prevýchovy obžalovaného nemožno prehliadnuť jeho doposiaľ nemenný prístup k tomuto trestnému stíhaniu, keď sa hneď na svojom prvom výsluchu pred vznesením obvinenia v procesnom postavení svedka (dňa 22.09.2021) v plnom rozsahu priznal k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a svoje konanie oľutoval. Zároveň obžalovaný ani nepodal sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Obžalovaný navyše poškodenej spoločnosti prostredníctvom obhajcu dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Obžalovaný v podstate takýmto spôsobom napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti aj tým, že nesťažoval v prípravnom konaní postup orgánov činných v trestnom konaní. Takýto svoj prístup potvrdil svojim vyhlásením na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Z hľadiska okolností prípadu odvolací súd poukazuje najmä na to, že automatický box so sladkosťami a nápojmi bol pred príchodom obžalovaného už pootvorený a obžalovaný ho „len“ silou pootvoril ešte viac. Uvedené je zrejme nielen z výpovede obžalovaného, ale aj z kamerového záznamu, podľa ktorého s automatom predtým dlhší čas manipulovala iná nestotožnená osoba. Napokon je potrebné uviesť, že obžalovaný si z neho zobral len tie potraviny, ktoré chcel skonzumovať. Mince z automatu žiadne nezobral.

Odvolací súd sa tak z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že na splnenie účelu trestu je u obžalovaného nevyhnutný priamy výkon trestu odňatia slobody. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody posúdil odvolací súd ako rozporný so zásadami ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), resp. ako neprimerane prísny.

Vyššie konštatované napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti a jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd prvého stupňa zohľadnil vo výroku o treste aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam,

odvolací súd naopak zohľadnil v podobe priznania ďalšej (už tretej) poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Potom už výrazná prevaha poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi (3:0), ako aj zohľadnenie vyššie uvedených skutočností v spojitosti so zásadami ukladania trestov viedli odvolací súd k záveru, že je možné odchyliť sa od inak ustálenej súdnej praxe a uložiť obžalovanému peňažný trest vo výmere 1000,- Eur.

K tomu odvolací súd uvádza, že tento druh trestu zákonodarca „primárne“ koncipoval ako vhodný prostriedok na dosiahnutie účelu trestu v tých prípadoch, keď sa páchatel dopustil trestného činu zo ziskuchtivosti alebo trestným činom prejavil iné nedostatky vo vzťahu k nedotknuteľnosti a ochrane cudzieho majetku, resp. ak páchatel úmyselného trestného činu získal či sa snažil získať majetkový prospech (§ 56 ods. 1 Tr. zák.), čo je aj prejednávaný prípad.

Takto uložený alternatívny trest považoval odvolací súd za primeraný a zákonný, zodpovedajúci „nižšej“ závažnosti spáchanej trestnej činnosti, a tým pádom aj za spravodlivý a súladný i z pohľadu naplnenia jeho účelu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Vzhľadom k vyjadreniu obžalovaného na verejnom zasadnutí bolo zrejmé, že takýto peňažný trest bude obžalovaný schopný aj zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.).

Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorého výmeru považoval za rovnako za primeranú (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Následne rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „zmiernení“ trestu obžalovanému. Výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa zostal týmto zrušením nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.